Nr. 174/40 *DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE* 31.7.67

RÅDETS FORORDNING Nr. 371/67/EØF

af 25. juli 1967

om fastsættelse af produktionsrestitutioner for korn- og kartoffelstivelse og kvældemel

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn[1]), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris[2]), særlig artikel 9, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Da der på markedet for korn- og kartoffelstivelse foreligger en særlig situation, og navnlig da det er nødvendigt for industrien fortsat at tilbyde konkurrencedygtige priser i forhold til priserne på substitutionsprodukter, foreskriver forordningerne nr. 120/67/EØF og nr. 359/67/EØF ydelse af en produktionsrestitution, for at de basisprodukter, der anvendes i denne industri, kan stilles til dens rådighed til en lavere pris end den, der ville følge af anvendelsen af ordningen med importafgifter og fællesskabspriser;

en nøje vurdering af den situation, der følger af fællesskabsprisernes niveau og af konkurrencen mellem majs-, ris- og kartoffelstivelse på den ene side og kemiske substitutionsprodukter på den anden side, fører til, at restitutionen må fastsættes til et sådant beløb, at prisen for den af stivelsesindustrien anvendte majs nedbringes til 6,80 regningsenheder pr. 100 kilogram; den samme pris på 6,80 regningsenheder for blød hvede sikrer en passende ligevægt mellem anvendelsen af dette produkt og af majs; for at sikre samme ligevægt med hensyn til anvendelsen af ris bør restitutionen for brudris fastsættes til et sådant beløb, at prisen for dette produkt nedbringes til 8,30 regningsenheder pr. 100 kilogram; i tilfælde af væsentlige og vedvarende ændringer af verdensmarkedspriserne for majs og blød hvede og under hensyn til den aktuelle konjunktur på verdensmarkedet for brudris bør det dog bestemmes, at disse restitutioner begrænses i det omfang, markedspriserne vedbliver at være forhøjet, dels for at forhindre import til priser under niveauet for priserne på verdensmarkedet og dels for at undgå, at den finansielle belastning, som produktionsrestitutionerne medfører, bliver uforholdsmæssig stor;

under hensyn til de relationer der fremkommer mellem producentpriserne for råstoffer, der anvendes til fremstilling af henholdsvis korn- og kartoffelstivelse, og til muligheden af at disse to produkter kan erstatte hinanden, bør et afbalanceret forhold mellem priserne på disse to produkter opretholdes; med henblik herpå bør den i begge tilfælde ydede restitution fastsættes på samme niveau; den restitution, der udbetales til stivelsesproducenterne, bør dog tillade, at der rent faktisk sikres Fællesskabets kartoffelproducenter en pris, der skaffer dem en rimelig indkomst, hvorimod markedsvilkårene for de ved fremstilling af stivelse anvendte kornsorter og de fælles markedsordninger, der er bestemmende for disse vilkår, er tilstrækkelige til at sikre, at priserne for disse kornsorter faktisk kommer til at ligge på tærskelprisens niveau; der bør derfor fastsættes bestemmelser, der sikrer, at den restitution, der udbetales til stivelsesproducenterne, sluttelig kommer kartoffelproducenterne til gode;

de ovennævnte foranstaltninger må ikke forstyrre tredjelandes markeder; i tilfælde af en væsentlig og vedvarende stigning af priserne på disse markeder, bør der derfor skabes mulighed for udligningsforanstaltninger, der består i opkrævning af en afgift på de eksporterede produkter med det formål at nedbringe de fordele, der er ind-

[1]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2269/67.
[2]) Se side 1 i denne Tidende.

rømmet Fællesskabets producenter, til et passende niveau;

overgangen fra den nationale restitutionsordning efter eget valg i overensstemmelse med forordning nr. 142/64/EØF[1], til den ved forordningerne nr. 120/67/EØF og nr. 359/67/EØF indførte obligatoriske fællesskabsrestitutionsordning bør foregå under de bedst mulige vilkår,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. juli 1967 yder medlemsstaterne en produktionsrestitution for majs og blød hvede bestemt til fremstilling af stivelse og kvældemel, der pr. 100 kilogram er lig med forskellen mellem tærskelprisen for hvert af disse produkter og 6,80 regningsenheder.

Produktionsrestitutionen for majs bestemt til fremstilling af stivelse forhøjes i Italien med 0,30 regningsenheder pr. 100 kilogram majs.

Denne forhøjelse kan dog ikke gøres gældende i tilfælde af anvendelse af bestemmelserne i artikel 23, stk. 2 i forordning nr. 120/67/EØF.

2. Fra 1. juli 1967 yder medlemsstaterne pr. 100 kilogram kartoffelstivelse en produktionsrestitution, der beregnes som et fikseret beløb i overensstemmelse med artiklerne 3 og 5, og som er lig med det aritmetiske gennemsnit af de restitutionsbeløb, der i løbet af det samme produktionsår er ydet for 161 kilogram majs bestemt til fremstilling af stivelse.

3. Fra 1. september 1967 yder medlemsstaterne for brudris bestemt til fremstilling af stivelse og kvældemel en produktionsrestitution, der pr. 100 kilogram er lig med forskellen mellem tærskelprisen for brudris og 8,30 regningsenheder.

Såfremt cif-prisen er højere end 8,30 regningsenheder, er den ydede produktionsrestitution dog lig med forskellen mellem tærskelprisen og cif-prisen for brudris.

Artikel 2

1. Såfremt priserne på de i artikel 1 nævnte basisprodukter undergår væsentlige og vedvarende ændringer på verdensmarkedet i forhold til de i denne artikel nævnte og til 6.80 regningsenheder for majs og blød hvede og til 8,30 regningsenheder for brudris fastsatte beløb, kan disse beløb ændres af Rådet på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2) fastsatte afstemningsmåde.

2. Såfremt verdensmarkedets priser for basisprodukterne i væsentlig grad og vedvarende ligger over de fastsatte beløb, kan en eksportafgift bestemt til at udligne forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet indføres i henhold til artikel 26 i forordning nr. 120/67/EØF og artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF.

Artikel 3

1. Den pris, der skal betales kartoffelproducenten ved levering frit fabrik for den til fremstilling af 100 kilogram kartoffelstivelse nødvendige mængde kartofler, skal være lig med størrelsen af den i artikel 1, stk. 2, fastsatte produktionsrestitution forhøjet med et beløb, der mindst er lig med 8,18 regningsenheder.

2. Produktionsrestitutionen beregnes på grundlag af de kartoffelmængder, der leveres til fremstilling af stivelse, under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold på tidspunktet for leveringen. Den udbetales til stivelsesproducenten med det fulde beløb, såfremt denne fremlægger dokumentation for:

- mængden af de ham leverede kartofler og disses stivelsesindhold på tidspunktet for leveringen,

- betaling til kartoffelproducenten af et beløb, der mindst skal være lig med den i stk. 1 fastsatte pris under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold.

Er den til kartoffelproducenten betalte pris lavere end det i foregående afsnit, andet led, nævnte mindstebeløb, nedsættes den restitution, der betales til stivelsesproducenten, med den konstaterede forskel.

Artikel 4

Medlemsstaterne giver inden en frist af højst 4 måneder efter produktionsårets udløb Kommissionen oplysning om mængden af de produkter, for hvilke der er betalt produktionsrestitutioner.

Artikel 5

I overensstemmelse med den i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 26 og i forordning nr. 359/67/EØF, artikel 26 fastsatte fremgangsmåde udstedes gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, særligt vedrørende:

a) fastsættelse af den til fremstilling af 100 kilogram kartoffelstivelse nødvendige mængde kartofler ved hjælp af en efter produktets stivelsesindhold opstillet tabel;

b) aftagnings- og betalingsbetingelserne for kartofler samt de betingelser, under hvilke den i artikel 3, stk. 2, omhandlede dokumentation skal fremlægges.

[1]) EFT nr. 169 af 27.10.1964, s. 2673/64.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft 1. august 1967.

For så vidt angår brudris anvendes den dog først fra 1. september 1967.

Forordning nr. 178/67/EØF[1]) ophæves fra 1. august 1967.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1967.

På Rådets vegne
H. HOECHERL
Formand

[1]) EFT nr. 130 af 28.6.1967, s. 2617/67.